

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. 3. 2020 samosoudcem Mgr. Alešem Grombířem, takto:

Obžalovaná

██████████, narozená ██████████ v ██████████, státní příslušnost Česká republika, bytem trvale ██████████, t. č. bytem ██████████

je vinna, že

v přesně nezjištěné době nejméně od počátku roku 2016, kdy se ██████████, nar. ██████████ s ██████████, nar. v roce ██████████ nastěhovala do bytu v ██████████, obžalovaná ve snaze udržet si za každou cenu kontrolu a moc nad svojí dcerou ██████████, soustavně, urputně, vytrvale a systematicky pronásledovala ██████████, jednáním vybočujícím z běžných norem chování a značně omezujícím obvyklý způsob života, když obžalovaná neustále vyhledávala osobní blízkost ██████████ čekáním před jejím domem, dále ji několikrát denně kontaktovala mobilním telefonem, poté, co si ██████████ zablokovala její číslo, pokračovala ve vyhledávání kontaktu s ██████████ skrze e-maily, v nichž se ustavičně dožadovala osobního styku s ██████████ a vnučkou ██████████ přičemž přestože ██████████ několikrát obžalované sdělila, že si nepřeje, aby ji obžalovaná kontaktovala, obžalovaná každý druhý den jezdila do bytu ██████████ a pokud jí ██████████ neotevřela, obžalovaná se nepřetržitým zvoněním cca 1-2 minuty dožadovala vstupu do obydlí Anny, v roce 2017 pak 2x týdně převážně ve večerních hodinách okolo 22:00 – 23:00 hod., kdy běžně zvonila vkuse 20 až 30 minut, dále ██████████ proti její vůli zakazovala styk s ostatními členy rodiny a ocerňovala je, v důsledku nežádoucích zásahů obžalované do osobní,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.

rodinné a profesní sféry ■■■■■ chodila ■■■■■ s ■■■■■ na dětské hřiště v neobvyklou dobu, aby se s obžalovanou nesetkala, omezila své další obvyklé aktivity, pociťovala výrazný tísnivý pocit z výhrůžek fyzickým násilím, což v ní vzbuzovalo důvodné obavy o život a zdraví, a to zejména v době, když obžalovaná ■■■■■ vyhrožovala, že zařídí, aby ji vyhodili ze školy, že její osobu zdiskredituje, protože jí bude odebrána ■■■■■ z její péče, kdy skutečně u Městského úřadu v ■■■■■, Odbor sociálních věcí a zdravotnictví dne ■■■■■ uvedla, že ■■■■■ svou dceru nezl. ■■■■■ týrá, neúměrně trestá a špatně ji stravuje, což se neprokázalo, před Okresním soudem v Berouně pod sp. zn. ■■■■■ se také domáhala obžalovaná svěřeni ■■■■■ do své péče, pokusila se vzít ■■■■■ klíče od jejího bytu s tím, že je bude pouštět ven jen, když bude chtít právě ona, vyhrožovala, že ■■■■■ udělá ze života peklo, najme si Ukrajince, aby ■■■■■ zabili, půjde po ní jako „tank“, kdy jednání obžalované vyvrcholilo ■■■■■ okolo 21:00 hod. v ■■■■■ poblíž domu čp. ■■■■■ v ulici ■■■■■, když obžalovaná přišla ke vstupu na dětské hřiště, kde se v tu dobu nacházela ■■■■■, která okamžitě vzala ■■■■■ do náručí a šla rychle domů, načež obžalovaná začala křičet na ■■■■■, že jí ■■■■■ vezme, zabije jí a následně spáchá sebevraždu,

tedy

jednak jinému vyhrožovala jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu a jednak jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že vyhledávala jeho osobní blízkost a sledovala jej, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací písemně kontaktovala a omezovala jej v jeho obvyklém způsobu života, kdy toto jednání bylo způsobile vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých,

čímž spáchala

přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku,
přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1, písm. b)c)d) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) měsíců,

podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 18 (osmnácti) měsíců,

podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obžalované ukládá přiměřené omezení zákazu styku a kontaktování ■■■■■ proti její vůli,

podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná povinna nahradit nemajetkovou újmu poškozené ■■■■■ ■■■■■, narozené ■■■■■, bytem ■■■■■, ve výši ■■■■■ Kč,

podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená ■■■■■ odkazuje se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaná se nedoznala k trestné činnosti, pro kterou na ní byla podána obžaloba, resp. uvedla, že se necítí vinna, nechápe, jak může být viněna z toho, že vyhrožovala dceři a vnučce fyzickým násilím či smrtí. Obě strašně miluje, nikdy by jim nic neudělala, chce se s nimi vídat. Dále uvedla, že přišla do České republiky v roce 2000 a v roce 2007 se rozvedla. Při rozvodu byla poškozená [REDAKCE] (pozn. soudu – v době rozvodu bylo poškozené 21 let) spolu se svým bratrem [REDAKCE] svěřena do její výlučné péče. Je přesvědčena, že její soužití s poškozenou bylo vždy v pořádku. [REDAKCE] se vdala a v roce [REDAKCE] odstěhovala se se svým manželem do Německa. [REDAKCE] byla těhotná a měla rodit v Německu, přítomnost obviněné u porodu této výslovně zakázala. Už asi 2 týdny poté, co se vnučka [REDAKCE] v roce [REDAKCE] narodila, měla poškozená volat obviněné, že jí napadl její manžel, a aby za ní přijela do Německa a odvezla jí i s vnučkou do ČR. Když však obviněná do Německa přijela, byla poškozená naštvaná, čemuž obžalovaná vůbec nerozuměla a druhý den se vrátila do ČR sama. Do Německa za poškozenou a vnučkou jezdila na návštěvy. Koncem roku [REDAKCE] se [REDAKCE] i s vnučkou vrátily do ČR, protože poškozená potřebovala dostudovat, udělat státnice. Nejprve po návratu bydlela poškozená u rodičů manžela v Berouně. Již v té době byla obžalovaná přesvědčena, že něco není v pořádku, vnučka byla zaostalá, nic neuměla, nechodila, nemluvila a měla plenky (poznámka soudu - v té době byla [REDAKCE] cca [REDAKCE]). Obžalovaná nejprve pravidelně jezdila za poškozenou a vnučkou do Berouna, kde se o vnučku starala. Na začátku roku [REDAKCE] se poškozená i s vnučkou přestěhovali do bytu obžalované (v bytě byla poškozená nahlášena od [REDAKCE] do [REDAKCE], aby to měla poškozená blíže do školy. Z počátku bylo vše v pořádku, poškozená studovala, dělala zkoušky a obžalovaná se starala o vnučku. Potom ale přijel manžel poškozené a odvezl jí i s vnučkou do domu jeho rodičů. V tom období poškozená potratila, neboť jí její manžel shodil ze schodů. Poškozená byla proto v nemocnici a obžalovaná se starala o vnučku. Po návratu z nemocnice se poškozená opět vrátila k ní do bytu, kde byla až do července [REDAKCE]. Na narozeniny vnučky přijel [REDAKCE] starší (otec manžela poškozené) a poškozenou s vnučkou a jejich věcmi odvezl na neznámé místo. Pouze poškozená měla obžalované na okraj sdělit, že se stěhuje do bytu v [REDAKCE], který pro ně zajistili právě [REDAKCE]. Od té doby s ní poškozená nekomunikovala. Následně poškozená nečekaně přijela za obžalovanou v listopadu [REDAKCE] na návštěvu, a to i s nějakými věcmi pro vnučku (oblečení, hračky), s tím, že se potřebuje připravovat na další zkoušky. Obžalovaná měla za to, že přijela na delší dobu, avšak ještě ten den poškozená bez vysvětlení odjela. Přislíbila jí však, že je může navštívit v jejich bytě. Obžalovaná návrhu využila, přijela za poškozenou, která jí však nepustila do bytu, nezvedala jí telefon, neodpovídala na SMS, a to přesto, že před domem poškozené čekala přes tři hodiny. Proč, to si neumí vysvětlit. Večer jí přišla zpráva od poškozené, nechť respektuje její přání a nekontaktuje jí. Když se nebyla obžalovaná schopná spojit s poškozenou, požádala pana [REDAKCE] staršího o pomoc, aby jí bylo umožněno vidět alespoň vnučku. Nejdříve byla žádána, aby tomu dala čas, nechala dceru udělat zkoušky, a pak že to zprostředkuje. Nakonec skutečně díky panu [REDAKCE] ke kontaktu došlo. Někdy v březnu či dubnu [REDAKCE] byla obžalovaná s vnučkou. Tehdy měla vnučka plakat a říct obžalované, že jí maminka mlátila do tváře. Obžalovaná následně upřesnila, že to vnučka neřekla, neboť ještě nemluvila a stále nemluví (pozn. soudu - výslech proběhl dne [REDAKCE] – tj. v době výslechu bylo nezl. cca [REDAKCE], navštěvovala školku a podstoupila i logopedická vyšetření, která tvrzení obžalované negovala), ale pouze to ukazovala. Poté s ní poškozená opět přestala jakkoliv komunikovat a ona podala trestní oznámení na týrání vnučky matkou (poškozenou), rovněž se spojila s OSPOD, že chce vnučku vidět. Poté byla asi v červnu [REDAKCE] oslovena policií, OSPOD i panem [REDAKCE] starším, aby vzala své oznámení zpět, že jí bude styk s vnučkou zajištěn. Následně se stýkala s vnučkou pravidelně každý týden, kdy vnučku přivezl pan [REDAKCE]. Bylo to vždy na půl hodiny až dvě. V té době obžalovaná pozorovala, že od ní vnučka nechce, křičí, že

nechce k mamince, že nechce do auta pana [REDAKCE] toho měla i mlátit. Takto vnučku vídala až do listopadu [REDAKCE] pak mohla jezdit za vnučkou přímo k poškozené. V té době byla s vnučkou buď venku, nebo někdy i v bytě poškozené. Tímto způsobem se s vnučkou vídala až do [REDAKCE]. Často hlídala vnučku v bytě poškozené od rána do večera, protože poškozená odjížděla do školy. Viděla, že se poškozená chová k vnučce nevhodně, ale nechávala to být, moc chtěla být s vnučkou a bála se, aby se poškozená nenaštvala a vnučce něco neprovedla. Od [REDAKCE] obžalovaná vnučku nemohla vidět, poškozená přerušila veškerý kontakt. Jen [REDAKCE] obžalovaná přijela do [REDAKCE], přivezla vnučce dárky k narozeninám. Přijela večer, neohlášeně, aby měla jistotu, že poškozenou s vnučkou zastihne. V té době byla poškozená s vnučkou venku na hřišti. Jakmile poškozená obžalovanou spatřila, vzala vnučku a odešla s ní. Obžalovaná jí říkala, že s nimi chce jen mluvit a dát vnučce dárky, ale poškozená to hrubě odmítla. Obžalovaná její přání respektovala, bála se s ní diskutovat, aby se její vztek neobrátil proti vnučce a vnučce nijak neublížila. Vrátila se proto do auta, objela dům, kde pak viděla poškozenou s policií. Dům objela ještě třikrát, a když jí nikdo nezavolał, odjela domů. Obžalovaná opakovala, že vždy respektovala přání poškozené, nepronásledovala jí, věděla, že to je zbytečné, protože jí stejně na nic neodpovídá. O kontakt se pokoušela příležitostně cca 2x za měsíc. Vždy se bála něco říct, aby se to neobrátilo proti vnučce, nebo aby vnučce neublížila. Obžalovaná popřela, že by poškozené určovala, s kým se může stýkat, nezakazovala jí styk s otcem po rozvodu, ani s dalšími příbuznými. Trestní oznámení podala, protože se bála o vnučku, přišla jí zanedbaná, chtěla jí vzít k psychologovi, ale protože s tím poškozená nesouhlasila, neměla jinou možnost. Z téhož důvodu požádala i o svěření vnučky do své péče. Je přesvědčená, že tak bude mít poškozená čas studovat a obžalovaná se bude moct starat o vnučku, na níž má čas, peníze i energii. Výslovně popřela, že by někdy poškozené vyhrožovala, že se postará, aby jí vnučku sebrali, či že vnučku unese, zabije a pak zabije sebe.

3. V novém hlavním líčení poté, co věc připadla jinému samosoudci, potom své předešlé výpovědi doplnila, kdy mj. uvedla, že dceru v období uvedeném v obžalobě nepronásledovala, má na to důkazy. (Obžalovaná předložila soudu fotografie k doložení svého tvrzení.) Na začátku roku [REDAKCE] na Vánoce i na Nový Rok byla s [REDAKCE] měli tedy dobré vztahy. Dobré vztahy skončili v dubnu [REDAKCE], kdy jí dcera zvěřsky napadla. Ten strašně špatný email, který dceři napsala, tak si později vyčítala, ale napsala jej v zoufalém stavu v době, kdy se jí strašně stýskalo po vnučce a dostala zrovna usnesení o trestním stíhání.

4. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že obžalovaná, její matka, je velmi inteligentní a manipulativní osoba, která pokud něco chce, udělá pro to všechno. Je velmi aktivní ve snaze dosáhnout svého a je schopna v této snaze udělat cokoli i fyzicky napadnout. Obžalovaná měla konflikty celý život jak v rodině, tak i se svým okolím, sousedy. Své konflikty řešila často přes úřady a policii. Svědkyně měla s obžalovanou problematické vztahy již v dětství, kdy jí opakovaně, již jako dítě, vyhazovala z bytu, snažila se jí diktovat, s kým se má a proč stýkat nebo naopak, s kým se stýkat nemůže, a to včetně otce či dalších členů širší rodiny. Dělalala jí hrozné věci, které ani nemůže popisovat, snaží se na ně zapomenout, bojí se, aby podobné věci nedělala i dceři.

Obžalovaná se většinu života starala hlavně o sebe, potřeby ostatních jí byly jedno. Je pravda, že jí obžalovaná pomohla v roce [REDAKCE], když se vrátila do ČR, aby si dodělala školu. Následně jí však z bytu vyhodila, ač věděla, že je opět těhotná, nemá práci a má se připravovat do školy. Vyhodila jí se slovy, ať si vezme toho „spratka“ (vnučku) a obě táhnou. Velké konflikty s obžalovanou začali asi v dubnu [REDAKCE]. To již bydlela v [REDAKCE], kam se odstěhovala s dcerou v roce [REDAKCE] poté, co jí obžalovaná vyhodila. Nejprve měla klid, přičítá to tomu, že obžalované půjčila nějaké peníze, které jí však nevrátila celé, když však dluh vyrovnala, začala se znovu do ní navážet. Svědkyně uvedla, že se snažila s obžalovanou vycházet, nastavit pravidla, vysvětlit jí, že je to její domácnost, avšak nebyla úspěšná. Obžalovaná k ní jezdila bez předchozí domluvy, zavolala jí třeba 5 minut předem, že u ní za chvíli bude, a to i několikrát týdně. Nebyla ochotná respektovat soukromí svědkyně, respektovat, že se potřebuje připravovat na zkoušky. Pokud nereagovala na její výzvy, tak volala tak dlouho, dokud telefon nevzala nebo přijela klidně v 10 v

11 hodin večer, zvonila na zvonek, což vydržela i několik minut, bouchala do dveří. Dcera se pak probudila, plakala, bála se, a svědkyně neměla možnost se učit či si odpočinout, případně se věnovat dceři. Když byla obžalovaná u svědkyně, neustále kontrolovala celý byt, kontrolovala ledničku, hračky, musela jí ukazovat fotky, dopodrobna říkat co s [REDAKCE] dělaly. Většinou, když přijela, se vnučce nevěnovala, naopak se snažila svědkyni vysvětlit, co a jak má dělat, že vše dělá špatně, že je vnučka špatně vychovaná. Svědkyně byla s tlaku obžalované natolik vynervovaná, že zkoušky neudělala a musela je opakovat. To jí obžalovaná rovněž předhazovala. Navíc kvůli těhotenství dvakrát školu přerušila, a proto u zkoušek po ní chtěli více, než bylo obvyklé u řádných studentů.

Obžalovaná jí říkala, že si najme Ukrajince, že jí nechá zabít, ale to říkala již jejímu otci v době rozvodu, a proto nejdříve její výhrůžky nebrala příliš vážně. Ví, že rozvod rodičů byl konfliktní, o co přesně šlo, neví, neboť v té době již s nimi nebydlela, jen jí obžalovaná říkala, že mají spor o nějaké velké peníze. Obžalovaná jí žádala, aby nechodila k soudu svědčit. Svědkyni to v té době bylo jedno, v zásadě o sporech svých rodičů nevěděla, studovala. Opravdu zásadně strachovat se začala, když obžalovaná začala vyhrožovat odebráním dcery, popř. přímo dceři a s tím, jak se její útoky stupňovaly a zvyšovala se jejich četnost. Obžalovaná se často pohybovala před domem, chodila neohlášeně, dožadovala se vstupu. Neustále měla potřebu zasahovat do jejího života a života její rodiny.

Svědkyně uvedla, že se obžalované bojí, tato jí již v dětství trestala fyzicky, nebo jí zavřela do temné místnosti, nedala jí najíst. Vždy, ať dělala, co dělala, bylo to málo či špatně. Proto se již na škole od rodičů odstěhovala.

Poškozená si našla práci, proto na jaře obžalovaná někdy hlídala vnučku i celý den. To bylo i [REDAKCE] Po návratu domů jí začala obžalovaná nadávat a pak jí napadla. Svědkyně odvedla dceru do vedlejšího pokoje a chtěla obžalovanou vykázat z bytu. Ta se jí však smála, že má smůlu, že půjde na policii, způsobí si zranění a udá svědkyni, že jí napadla. Vyhrožovala, že udělá vše, aby jí vnučku vzali, že její manžel je pedofil. Obžalovaná jí při hádce vzala klíče od bytu, říkala, že jí zamkne, že jí bude určovat, kdy smí ven, na jak dlouho apod. Proto svědkyně začala konflikt s obžalovanou nahrávat, aby měla doklad o tom, jak to bylo. Obžalovaná jí telefon vyrazila, ten spadl, rozbil se mu displej a nenahrál konec konfliktu. Proč jí obžalovaná napadla, to neví, bylo to bez jakéhokoliv varování. Napadení bylo pro svědkyni důvodem, aby si i na radu policieablokovala číslo obžalované, změnila svoji emailovou adresu. Obžalovaná i po tomto incidentu jezdila k domu svědkyně a čekala na ní. Vyhledávala jí, čekala na ní na místech, kde předpokládala, že by se mohla vyskytnout, např. když šla pro dceru, čekala na ní,ablokovala jí cestu, opět jí přesvědčovala, co má dělat. Chtěla, aby v řízení o svěření dcery do péče při rozvodu manželství obvinila svého manžela, že je pedofil, aby se nemohl s dcerou stykat.

Někdy v červnu byla svědkyně s dcerou v hračkářství, kde potkala obžalovanou. Ta jí opět chtěla domlouvát, ale svědkyně o to neměla zájem, vzala dceru a odešla. Při té příležitosti jí obžalovaná řekla, že jí půjde na OSPOD udat, že týrá dceru. To se také stalo, stejně jako splnila výhrůžky, že půjde do školy a že udělá vše, aby státnice neudělala. OSPOD byl se svědkyní dlouhodobě v kontaktu, opakovaně jí navštívili doma, kontrolovali, jak se chová k dceři, zda má pro ní doma věci, jak jí stravuje apod..

K incidentu z července [REDAKCE] poškozená uvedla, že byla s dcerou na hřišti u domu, byl již večer. Najednou obžalovaná přijela rychle autem k hřišti, zaparkovala u něho a šla k poškozené. Začala říkat, že ukradne [REDAKCE] že jí zabije a pak spáchá sebevraždu a že se bude svědkyni mstít. Svědkyně sebrala dceru do náruče a utíkala domů, odkud následně zavolala policii. Rozhodně popřela, že by obžalovaná měla cokoliv v ruce, např. dárky. Určitě jí neříkala nic o tom, že přijela za dcerou, že jí chce dát jen dárky k narozeninám.

Poslední, co poškozená od obžalované četla, byl email z [REDAKCE] kde jí matka vulgárně nadává, proklíná jí a přeje jí smrt. To byla poslední kapka, která jí přimělaablokovat obžalovanou na všech komunikačních kanálech.

Obžalovaná si opakovaně vynucovala vstup do bytu poškozené. Když nebylo po jejím, vyhrožovala jí, často opakovala, že udělá vše pro to, aby jí [REDAKCE] sebrali, že půjde říct, že je špatná matka, a že [REDAKCE] týrá, že nedostuduje, nemůže přece být lékařka, když se tak chová ke svému dítěti, půjde na školu, všechno jim řekne, půjde na OSPOD, na policii. Pmlouvala jí před jejími známými, tchánovi a manželovi říkala, že je svědkyně nymfomanka, že je určitě psychicky nemocná. Ve školce a po okolí říkala, že se špatně stará o dceru, pmlouvala jí i před cizími osobami tak, aby měla po [REDAKCE] a okolí ostudu. Rovněž svědkyni neustále opakovala, že se o dceru špatně stará, že péči o ní nezvládá, že dceru zanedbává. Poškozená z toho byla vůči dceři až úzkostná, nosila jí na rukou, bála se, aby neměla modřinu. Poškozená se dceři věnovala o to intenzivněji. Ve třech letech dcera počítala do 20, uměla celou abecedu, zařídila jí logopedii, dcera hraje od čtyř let tenis a poráží i starší děti. Přesto obžalovaná neustále chodí a uvádí, že je dcera zanedbaná, že se o ní nestará. Svědkyně uvedla, že neví, co už má dělat, aby to vše přestalo, mohla začít normálně žít a nemusela se bát, před kým se bude znovu muset obhajovat.

Dále poškozená uvedla, že díky znaleckým posudkům zpracovaným v tomto řízení pochopila, že to není ona, kdo je špatný, hloupý, kdo nic neumí, že to se jí snažila vnutit obžalovaná, aby s ní mohla manipulovat. Obžalovaná jí říkala, že je psychopatka, že má schizofrenii, že to vše není pravda, že si vše vymyslela i kontroly OSPOD apod. Po neustálých atacích obžalované o sobě pochybovala, bála se, zda snad opravdu není špatná matka, zda nemá chodit na kurzy, aby dokázala, že je schopná se o dceru starat, vařit jí apod. Dcera prospívá, je ve škole, je v Menze, její [REDAKCE]. Poškozená s dcerou i nadále pracuje, snaží se věnovat dceři a nikoliv konfliktu s obžalovanou. Nechce, aby se konflikt s obžalovanou promítl i na dceři. Nechce, aby dcera měla nějaké trauma. Na dotaz, jak je to v současné době s kontakty s obžalovanou uvedla, že jí nekontaktuje, protože má všechny komunikační kanály pro obžalovanou zablokované. Dva dny před hlavním líčením (poznámka soudu – před [REDAKCE]) byla obžalovaná za dcerou ve škole, přišla s Kindr vajíčkem, dcera k ní však nechtěla. Poškozená uvedla, že jí trápí, že vztahy s obžalovanou jsou takovéto, že by byla ráda, aby byly lepší, ale pokud jí nebude obžalovaná respektovat, obává se, že tomu tak nebude, že to vždy dopadne stejně, že si bude prosazovat svojí vůli.

K uplatněnému nároku na náhradu nemajetkové újmy, jež jí byla chováním obžalované způsobena, svědkyně uvedla, že v daném období se nejen starala o dceru a studovala, ale potřebovala i pracovat a vydělat si na školu. To vše jí stálo dost sil, a konflikt s obžalovanou a její neustálé mentorování, co má proč a kdy dělat, jí neumožňoval v klidu plnit své povinnosti. Byla z toho vyčerpaná, ve stresu. Je přesvědčena, že motivací obžalované je potřeba se zabavit a hlavně mít všechny pod kontrolou a ovládat. Poškozená díky chování obžalované musela opakovat státnice, musela si vydělat na studium. Když byl klid, byla schopná státnice udělat napoprvé, např. chirurgii. Pak však musela díky falešným udáním obžalované chodit po úřadech, na OSPOD, na policii, neměla čas a klid na přípravu a další zkoušky musela opakovat. Poškozená chodí k psychologovi, snaží se se situací vyrovnat, má od lékaře předepsané léky na uklidnění. Poškozená se cítí kvůli vystupům obžalované trapně, stydí se před sousedy, snaží se být nenápadná, bojí se navazovat sociální kontakty, neví, co si o ní lidé kvůli matčiným pmluvám myslí. Snaží se, aby v jejím jednání nebyla rutina tak, aby jí matka nemohla vysledovat, např. chodí s dcerou na hřiště v různé doby, i třeba večer tak, aby se vyhnula případnému kontaktu s obžalovanou.

5. V novém hlavním líčení potom svoji výpověď doplnila tak, že ji matka od posledního soudu stále pronásleduje. V ranních hodinách chodí u školy, kterou navštěvuje dcera, u učitelky si zjišťuje informace. Neví, proč obžalovaná chodí před školu [REDAKCE] s ní asi kontakt mít nechce, vždycky počká, až ji odvede do školy a potom „honí“ ji samotnou.

K důkazům předloženým obžalovanou uvedla, že i v žalovaném období se snažila obžalované dokazovat, že není špatná matka a měla snahu dát s ní nějakým způsobem vztahy dohromady. Bylo období, kdy ji obžalovaná obviňovala ze všeho možného, z různých „hnusů“, pak bylo období, kdy se jí snažila vyhovět a ona občas přijela.

6. Svědek [REDAKCE] mj. uvedl, že pokud jde o vztah obžalované k dceři (poškozené), pak dceru vždy ponižovala, a to na rozdíl od syna. Nikdy ji nechválila a trestala ji tak, že ji zamkla samotnou do místnosti a nedávala jí jíst. Dávala jí najevo, že všechno dělá špatně, špatně i přemýšlí. Přístup obžalované k dceři byl stejný i v dospělosti. Někdy to vypadalo, že je jejich vztah lepší, ale lepší to nebylo. Dcera musela prostě trpět.
Pokud jde o období uvedené v obžalobě, viděl dceru úplně vystrašenou, kdy nevěděla, co má dělat. Řekl jí, že jí musí v takové situaci pomoci stát, ať se obrátí na policii. Volala mu vždy, když jí obžalovaná vyhrožovala, byla úplně ztracená. S těmito věcmi se mu svěřovala telefonicky. Také k ní jezdil a pomáhal s hlídáním dítěte. Jednou byl svědkem toho, když přišla obžalovaná a začala mlátit do dveří, bylo to ráno, vnučka ještě spala. Musel jí otevřít, aby šla pryč a nemlátila do dveří a nezvonila. Snažila se dostat do bytu, musel ji odstrčit a zavřít dveře. Dcera se mu svěřovala s tím, že ji obžalovaná pořád sleduje, všude chodí a říká o ní věci, které nelze pochopit, že něco takového může matka vymyslet. Vyhrožovala jí, že půjde i do školy, aby neudělala státnice. Dcera za ním jezdila i do [REDAKCE], a když potřebovala, tak jí hlídal dítě i v [REDAKCE]. S dcerou je stále ve styku. Svěřila se mu i s tím, že se ji obžalovaná snaží kontaktovat i v průběhu probíhajícího řízení před soudem, že to nepřestalo ani v poslední době. Osobně nebyl u toho, když obžalovaná dceru pronásledovala. Volala mu, ale viděl i SMS zprávy, které psala obžalovaná dceři, dcera mu je přeposílala. Obsahovaly výhrůžky, viděl jich několik.
7. Svědek [REDAKCE], jehož výpověď byla u hlavního líčení za souhlasu stran přečtena, mj. uvedl, že je o pět let mladší než jeho sestra. Ze svého pohledu nevnímal nějaké zásadní excesy ve výchově, oba někdy dostali na zadek. Poškozená skutečně někdy jako trest nedostala najíst. Se sestrou se nestýká, nikdy neměli bližší vztah, ona se brzo odstěhovala. Pak se sice vrátila, ale neměli společné téma. Osobnosti matky i sestry považuje za podobné, obě jsou cholerické, pamatuje si i na řadu konfliktů a scén, má pocit, že obě mají rády drama. Uvedl, že o vztahu mezi matku a sestrou mnoho neví, nikdy se s ním o tom nebavily. Ví, že když v roce [REDAKCE] u nich sestra bydlela, občas jí matka pomohla s hlídáním, naopak sestra s něčím pomáhala matce. Myslí si, že důvodem konfliktu je, že obě mají svoji představu o životě a vzájemně jí nerespektují „padla kosa na kámen“.
8. Ze znaleckého posudku MUDr. Petra Navrátila, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaného ve vztahu k obžalované, soud zjistil, posuzovaná netrpí a netrpěla žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. Intelektuálové schopnosti se pohybují v pásmu vyššího průměru. U obžalované byly v posuzované době zachovány rozpoznávací i ovládací funkce. Osobnost obviněné se vyznačuje histrionskými, kverulantskými a senzitivními rysy. Afektivita a emotivita je nevyvážená, tedy u obžalované byla znalce shledána labilní emotivita, dramatizace a teatralnost projevu, zjevu, chování i obsahu výpovědi, přehnané projevy emocí, výrazná sugestivita, egocentričnost, přetrvávající manipulativní chování k dosažení vlastních potřeb.
9. Ze znaleckého posudku PhDr. Terezy Sejkorové Benešové, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace forenzní psychologie, jímž byl vyšetřen duševní stav poškozené [REDAKCE], resp. z výpovědi znalkyně soud zjistil, poškozená má intelektové schopnosti v pásmu nadprůměru, hovoří dobře česky s lehkým přízvukem, s bohatou slovní zásobou. Poškozená je bez známek psychiatrické poruchy, afektivita bez výraznějších nápadností, kolísavá, emotivita nestabilní, zvýrazněná úzkost, ve vztahu k matce opakovaný pláč. U poškozené nebyly zjištěny žádné znaky svědčící o duševní chorobě, nebyly zjištěny znaky svědčící o hysterických osobnostních rysech či o tendencích ke konfabulacím. Naopak se u poškozené projevil nadměrně zvýšený strach z útoku, extrémní pocity ohrožení, napětí a úzkosti, s nízkým sebevědomím, zvýšenou sebekritičností a pocity vlastní nedůležitosti, povahově introvertní. Znalkyně ve svých závěrech poukazovala u poškozené i na přítomnost znaků týrání dítěte matkou. Historické zkušenosti s matkou bezpochyby vedly u poškozené k intenzivnějšímu prožívání v řízení

projednávaného skutku. Znalčyně konstatovala, že u poškozené není narušena věrohodnost, nebyly indikovány faktory snižující důvěryhodnost poškozené. Vztah poškozené k obžalované je dle znalčyně ambivalentní s přítomností znaků týraného dítěte matkou. Vztah poškozené k dceři je ochranný a pečující, až přehnaně úzkostný a láskyplný. Motivací poškozené k podání trestního oznámení byla dle znalčyně pouze snaha zastavit další útoky obžalované. Takovéto jednání není v rozporu se shora popsáním, včetně se syndromem týrané osoby.

10. Znalčyně se k otázce újmy způsobené jednáním obžalované vůči poškozené vyjádřila tak, že újma je způsobena především dlouhodobým chováním obžalované k poškozené. Poškozená utrpěla psychickou újmu projevující se masivními pocity úzkosti, nejistoty a ohrožení, nedostatečnou sebedůvěrou a nedostatečným sebevědomím. Stíhané jednání újmu již dříve vzniklou potencovala. Předmětná újma pak modifikuje přirozený život poškozené, z dlouhodobého pohledu by měla poškozená podstupovat vhodnou terapii za účelem zvládnutí popsaných následků. Znalčyně zdůraznila, že poškozená velmi intenzivně vnímá a negativně prožívá rozruch, který je kolem ní vyvolán díky prošetřování všech oznámení obžalovanou, vnímá to vše jako ostudu před sousedy, tchánem, tchýní, před manželem, učitelkami ze školky, pediatrem, že všichni jí budou posuzovat skrz to, co je vyšetřováno. Poškozená se zoufale snaží žít nenápadným tichým normálním životem bez pozornosti, což jí není díky vyšetřování umožněno.
11. K návrhu obhajoby obžalované soud nechal vypracovat znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, za účelem posouzení obžalované, a to znalčyní Mgr. Romanou Hübnerovou, Ph.D. Ze znaleckého posudku, resp. z výpovědi znalčyně, vyplynulo, že obžalovaná vystupuje lehce nekonvenčně, teatrálně, ráda se sebe prezentuje, ale dodržuje zásady společenské slušnosti. Intelektuální schopnosti obžalované jsou ve vyšším průměru a zejména verbálně je velmi obratná. Znalčyni obžalovaná uvedla, že je vše způsobeno konfliktem dcery, která má poměr s tchánem, a že dceru podezřívá ze zneužívání vnučky. Vše co dělá, dělá pro ochranu vnučky, protože s tím není nikdo ochoten nic dělat, včetně policie. Cíl svého života vidí ve snaze sama vychovávat vnučku, proto bojuje s dcerou i okolím. Znalčyně na základě testů konstatovala, že obžalovaná je výrazně dominantní, extrovertní, místo až teatrální a familiární. Chce mít možnost rozhodovat a disponovat sama podle svého přesvědčení, je výrazná individualita. Chce být pokládána za něco zvláštního, pozvednout se nad průměr. Požaduje, aby lidé respektovali její názor. Ve vztazích požaduje rozhodnou, bezvýhradnou a naprostou přichylnost. V osobnosti obžalované nebyla shledána psychopatie, nebylo naměřeno vysoké L-skore, ani diagnostikována primární agrese. Obžalovaná sama není manipulovatelná, ale sama k prosazení svých zájmů manipuluje ostatními. Klade důraz na sebeprosazení s výraznou majetkovou orientací, matriarchálně založená. V případě zátěže může být obžalovaná emočně labilní, útočná, reaktivní a hysterická. Znalčyně však poukázala i na to, že je třeba zohlednit původ obžalované a tím odlišně posazený systém hodnot.
12. Znalčyně dále uvedla, že jejím úkolem nebylo posuzovat, zda je úmyslem obžalované poškodit poškozenou. Jejím úkolem bylo posoudit primární agresivitu, tj. agresivitu vůči všem, a tu u obžalované neshledala. Rozdíl sociálního zázemí a kultury země původu obžalované (██████████) a poškozené (██████████) samozřejmě nese i rozdílnost vnímání normy u obou, obdobně jako generační rozdíl. Znalčyně nezjistila u obžalované trauma ze ztráty prvorozeného syna, jde o jev v populaci poměrně častý. Za traumatizující pro obžalovanou naopak považuje situaci, že se s dcerou a vnučkou nestýká. Znalčyně se domnívá, že je-li presentování chování vnučky obžalovanou reálné a nebylo-li šetřeno, mělo by dojít k vyvrácení či potvrzení jejích podezření skutečným vyšetřováním vnučky. Není však vyloučeno, že obžalovaná bude považovat každé prošetření věci za zmanipulované v případě, že výsledek šetření jí nedá za pravdu. V každém případě, vztah mezi obžalovanou a poškozenou není v pořádku, je velmi narušen a bez odborné pomoci nelze očekávat jeho narovnání.
13. Z trestního oznámení obžalované ze dne ██████████ soud zjistil, že se obžalovaná dostavila na policii na ██████████ a uvedla, že dcera se vrátila z Německa s dcerou v roce ██████████ když byly

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.

vnučce dva roky. V té době bydlela dcera u rodičů manžela v [REDAKCE]. Obžalovaná jezdila do [REDAKCE] denně, učila vnučku chodit, protože to ve dvou letech ještě neuměla. Neuměla ani další věci, které by umět v té době měla. Jak s ní byla denně, všimla si modřin po celém těle, ale spokojila se s odůvodněním, že je to od toho jak padá, když začíná chodit, jelikož v domě byla spousta dveří a rohů. Na začátku roku [REDAKCE] se dcera přistěhovala do bytu k obžalované, který koupila v [REDAKCE]. Tam byla svědkem toho, že dcera vnučku bezdůvodně uhodila do obličeje, či jí posadila do vany s příliš horkou vodou. Postupně se začali jejich vztahy zhoršovat, i když neví proč. Dcera se zavírala s vnučkou ve svém pokoji, nechtěla ji pouštět za obžalovanou. V době společného soužití si žádného zranění na vnučce ne všimla, ale vnučku nesměla koupat a postupně jí skoro ani neviděla. Pak dcera zavolala tchánovi, že jí chce obžalovaná z bytu vyhodit, ač to nebyla pravda, a ten pro ní přijel, zajistit jí možnost bydlení v [REDAKCE] kde bydlí stále. Uvedla, že ani po té, kdy již s dcerou nebydlela a měla možnost vnučku vidět, žádné zranění neviděla, ale byla zima a byla úplně oblečená, měla čepici, tak by bylo všechno skryto. Uvedla, že vnučka nemá vlastní postýlku, spí s dcerou na jedné. Rovněž dcera nevaří, stravuje sebe i vnučku po restauracích. Uvedla, že dcera není psychicky v pořádku, že je přesvědčená, že dcera vnučku bije, protože to udělala vnučka i jí, což musela odkoukat z chování matky. Při opakované otázce, zda jí matka bije, jí to měla vnučka potvrdit. Je přesvědčena, že někdo vnučku zneužívá, protože při výměně plínky, poté, co jí obžalovaná očistila, se tvářila spokojeně a roztahovala nohy. Ptala se jí, zda se na ní dívá i nějaký strýček a ona řekla „táta“.

14. Z návrhu policie na založení věci ze dne [REDAKCE] soud zjistil, že po prošetření popsaného trestního oznámení nebyly shledány takové skutečnosti, které by naznačovaly oprávněnost podezření obžalované. Vedle zajištění zpráv OSPOD, ošetřující lékařky, školy, logopeda, policie provedla pohovor nejen s matkou nezletilé, ale i s panem [REDAKCE] (tchánem poškozené) a [REDAKCE] (manželem poškozené). Na základě provedeného šetření policejní orgán navrhl věc založit.
15. Ze sdělení Okresního soudu v Berouně ze dne [REDAKCE] soud zjistil, že u zdejšího soudu je vedeno řízení, v němž se obžalovaná domáhá svěření [REDAKCE] do své péče, popř. stanovení rozsáhlého styku s ní. Ze soudem přiloženého návrhu na svěření do péče ze dne [REDAKCE] soud zjistil, že v něm obžalovaná uvádí, že svůj návrh podává proto, že poškozená svoji dceru zanedbává, chová se k ní velmi agresivně, byla svědkem toho, jak jí uhodila, posadila do vařící vody, chodí s ní v noci mimo domov. Poté, co jí vytkla její chování k nezletilé, se matka sebrala a odstěhovala se po domluvě s tchánem do [REDAKCE]. Ještě na obžalovanou žalovala, že jí z bytu vyhodila. Vzhledem k tomu, že s ní poškozená nekomunikovala, jezdila náhodně do [REDAKCE] zazvonila na byt matky. Pak se dohodla s dědečkem, panem [REDAKCE] starším, že jí bude vnučku vozit každý týden, aby jí mohla vidět. Tak to fungovalo do listopadu [REDAKCE]. Pak vnučku neviděla a v lednu [REDAKCE] se dohodla přímo s matkou, že může přijet k ní a vzít si vnučku ven. Následně asi od dubna měla možnost být s vnučkou denně, hlídala jí v bytě poškozené. Dne [REDAKCE] jí měla poškozená fyzicky napadnout, protože bez předchozího souhlasu vyprala nějaké věci vnučky a od té doby jí opět neviděla. Uvedla, že byla opakovaně přítomna agresivnímu chování poškozené vůči vnučce. Vnučka je zakřiknutá, nemluví, je smutná, nenavazuje vztahy s okolím, bojí se, má pleny (poznámka soudu – nezletilá byla v době podání návrhu [REDAKCE]). Rovněž měla vnučka obžalované naznačit, že jí matka bije. Obžalovaná se domáhala i vydání předběžného opatření, jež by jí zajistilo styk s vnučkou. Její návrh byl usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 č.j. [REDAKCE] zamítnut. Z usnesení se mimo jiné podává, že obžalovaná se vydání předběžných opatření domáhá opakovaně, včetně návrhu na vydání předběžného opatření na svěření nezletilé do své péče nebo zákazu matky s vycestováním do zahraničí. V těchto návrzích, pokud byly vůbec odůvodněny, uváděla, že nezletilá má modřiny, je svou matkou psychicky týrána, neúměrně trestána, bita, zanedbávána či dokonce zneužívána. Tato tvrzení opakovala obžalovaná i před policií a orgány OSPOD. Ze zpráv OSPOD, šetření policie, výpovědi otce, dětské lékařky, zprávy školky, kam nezletilá docházela,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.

nebyly zjištěny ani náznaky věcí, z nichž obžalovaná poškozenou v podáních k soudu obviňovala. Naopak ze všech zpráv vyplývá, že nezletilá chodí řádně upravena, je čilá, nebyly na ní shledány žádné modřiny, chová se přiměřeně svému věku, s matkou má dobrý vztah. Vývoj řeči je u nezletilé opožděný, avšak nevybočuje z normy, odpovídá skutečnosti, že dítě je z vícejazyčného prostředí. Náprava řeči může být prováděna až po pátém roce dítěte. Za odborné pomoci matka spolupracuje na upevnění správné výslovnosti hlásek. Závěry rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 8 odpovídají i zdejší soudem doložené zprávě OSPOD ze dne [redacted] a [redacted] 7, zprávy ošetřující lékařky [redacted] ze dne [redacted] zprávě klinického logopeda ze dne [redacted] v nichž jsou tvrzení obžalované zcela negovány. Rovněž i ze zprávy Soukromé Základní školy a Mateřské školy [redacted], z níž dále vyplývá, že se do školky v květnu [redacted] dostavila obžalovaná v době poledního klidu, dožadovala se vnučky, chtěla o ní informace. Když byla odkázána na ředitelku školky, hovořila negativně o matce a pak, aniž by vyčkala příchodu ředitelky, odešla. Návrh na svěřeni nezletilé do péče měla vzít obžalovaná zpět, zda, kdy a v jakém rozsahu tak učinila, soudu obžalovaná nedoložila a soud tuto skutečnost pro toto trestní řízení nepovažuje za podstatnou.

16. Z emailové korespondence zasílané obžalovanou poškozené, v období od [redacted] do 1 [redacted] soud zjistil, že má jít o emaily zasílané obviněnou poškozené, na něž poškozená nereagovala. Zprávy obsahují širokou škálu témat, od žádosti o vnučku za účelem návštěvy ZOO ([redacted]), po popisy, jak se snaží obžalovaná zastihnout poškozenou (např. ze dne [redacted] – „...zase mi nezvedáš telefon ... Dnes od 19 do 21 hodin jsem byla u Vašeho bytu ...budu jezdit každý den,“; či ze dne [redacted] – „tř dny - v pátek, sobotu a v neděli jsem byla u Tvého bytu, v pátek jsem tam byla asi ve 21 hodin.... zvonila jsem na zvonek, domácí telefon“), výhrůžky (např. ze dne [redacted] – „... Jestli se mi do zítřka neozveš, přijedu na celou den, zajedu k [redacted] ... pojedu na policii....“; či ze dne [redacted] – „... Dnes jdu do Tvé školy....“; nebo ze dne [redacted] – „... Jestli je nepodepíšeš, přijdu v pondělí do školy a řeknu jim, jaká jsi sadistka, že nemůžeš být lékařkou. Řeknu jim, že schválně děláš všechno možné, abych umřela. ... Máš v [redacted] málo ostudy? Budeš mít ostudu v [redacted], v Německu a všude, kam pojedíš.“) až po prosby a pobídky (např. [redacted] – „Pojď, já ti někde v okolí pronajmu byt, převezu Ti věci, do Tvého života se plést nebudu, jsi dospělý člověk. ...“; nebo dne [redacted] – „[redacted] přijed' domů, já uvařím něco dobrého, bude ti líp, nebo jestli chceš přijedu já ...“; či dne [redacted] – „Jestli by si chtěla z [redacted] odjet, mám luxusní byt s nábytkem, ke se budete mít s [redacted] dobře ... Nepřijdu k tobě, pokud mne nepozveš. Dávám Ti slovo“).
17. Z úředních záznamů Policie ČR v [redacted] ze dne [redacted] a [redacted] soud zjistil, že se poškozená opakovaně dostavila na policii, kde oznámila chování obžalované, která jí denně nevyžádaně kontaktuje, jezdí bez ohlášení, domáhá se bez předchozí domluvy styku s vnučkou a pokud jí není vyhověno, setrvale zvoní na zvonek, bouchá do dveří a píše výhrůžné emaily, kde jí hrozí odebráním vnučky, zabitím apod. Z úředního záznamu ze dne [redacted] soud potom zjistil, že policie zajistila emaily odeslané obžalovanou poškozené, kdy zejména ve zprávě ze dne [redacted] uvádí, že pokud jí poškozená nepodepíše dokumenty, v nichž zaručí obžalované každotýdenní pravidelný styk s vnučkou, půjde v pondělí do školy, kde řekne, že je poškozená sadistka, že nemůže být lékařkou, že zavolá na ministerstvo, kamkoliv ve škole, udělá jí ostudu v [redacted], Německu, kdekoliv, kde bude. Z detailu o šetření pak vyplývá, že policie postoupila podezření z přestupku proti občanskému soužití, jenž spatřovala v jednání obžalované, která přibližně od počátku dubna [redacted] do současnosti (tj. června [redacted] telefonicky, emailem a slovně v místě bydliště vyhrožuje své dceři s tím, že zařídí to, aby jí úřady odebrali dceru a dále jí vyhrožovala fyzickou likvidací, k vyřízení správním orgánům.
18. Z úředního záznamu Policie ČR v [redacted] ze dne [redacted] soud zjistil, že poškozená telefonicky dne [redacted] v 19:40 hod oznámila, že byla v místě svého bydliště slovně i fyzicky napadena svojí matkou. Oznámení prověřovala hlídka policie ČR přímo na místě incidentu, té poškozená sdělila průběh napadení. Hlídka rovněž na místě samém pořídila fotodokumentaci škrábanců, podlitin na krku a pažích poškozené. V úředním záznamu je i poznámka

z obvodního oddělení policie, z níž vyplývá, že se ten den večer na polici dostavila i obžalovaná, která začala mluvit výlučně rusky a říkala něco o vnučce. Když jí službu konající prap. [REDAKCE] poznal (neboť cca rok před tím prošetřoval oznámení obžalované o týrání vnučky), a chtěl její totožnost sdělit prap. [REDAKCE] která obžalované na služebně otevřela, obžalovaná ze služebny utekla a odjela pryč.

19. Z videozáznamu na čl. 289 spisu přehraného při hlavním líčení dne [REDAKCE], když z technických vlastností souboru soud zjistil, že měl vzniknout dne [REDAKCE] a překladu rozhovoru odehrávajícího se v ruštině, soud zjistil, že jde o nahrávku části rozhovoru mezi obžalovanou a poškozenou, že z něj vyplývá, že mu měl předcházet incident s bitím poškozené před dcerou, že v tomto rozhovoru se snaží obžalovaná přimět poškozenou, aby jí předala vnučku, obviňuje poškozenou, že je psychopatka, bez zjevné domluvy o předmět sporu obžalovaná odchází z bytu, bere s sebou klíče od bytu, o něž se následně obě dohadují a obžalovaná je poté upustí či hodí na zem.
20. Z lékařské zprávy ze dne [REDAKCE] soud zjistil, že tohoto dne, tj. týden po incidentu z [REDAKCE] se nechala obžalovaná vyšetřit v Ústavu radiační onkologie Nemocnice na Bulovce pro údajné napadení dcerou, udávala bolestivost hrudníku, nespavost. Bylo provedeno sono prsu a břicha a CT hrudníku, pacientka udává aktuální mimořádnou bolestivost levé poloviny hrudníku. Pacientce předepsány analgetika pro případ přetrvávající bolesti a vápník.
21. Z úředního záznamu Policie ČR v [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] v 21:10 hod soud zjistil, že policie přijala dne [REDAKCE] oznámení poškozené na linku 158 týkající se jejich problémů s matkou. Věc šetřila hlídka policie vyslaná na místo. Poškozená uvedla, že večer k hřišti přijela její matka, chtěla s ní mluvit, a když to odmítla, vzala dceru a šla domů, začala na ní křičet, že jí dceru unese a zabije. Z fotodokumentace obsažené ve spise je pak patrné umístění domu, v němž poškozená žije, hřiště, kde byla s dcerou, pohled na zaparkované vozidlo obžalované u hřiště.
22. Z videozáznamu z čl. 74 spisu přehraného při hlavním líčení dne [REDAKCE], když z technických vlastností souboru soud zjistil, že měl vzniknout dne [REDAKCE] a překladu rozhovoru odehrávajícího se v ruštině, soud zjistil, že jde o nahrávku části rozhovoru mezi obžalovanou a poškozenou, kdy obžalovaná je před domem poškozené, vyzývá poškozenou k procházce, což poškozená odmítá, následně se snaží o to, aby jí poškozená pustila do bytu. Následně se snaží obviněná poškozené vysvětlit, že situace je vážná, že mohou rozhodnout, že poškozená je na nervy a proto vydají vnučku do Německa, a oni jí již nikdy neuvidí, že ví, že poškozená nebude schopná dokázat, že není na nervy.
23. Z dopisu ze dne [REDAKCE] odeslaného právním zástupcem poškozené obžalované vyplývá, že poškozená nemá v úmyslu vyhovět obžalované v jí uplatňovaném požadavku na styk s vnučkou, a to ze tří důvodů. Prvním z nich byl špatný vliv obžalované na vnučku, druhým bylo nadměrné vstupování obžalované do soukromí poškozené a teprve třetím přehnaná péče obžalované o vnučku, jež na vnučku působí negativně. Rovněž zde poškozená vyjádřila obavu z toho, že ze strany obžalované dochází k manipulaci s vnučkou a negativního zasahování do vztahu matka – dcera a vztahu dcera – ostatní členové rodiny.
24. Z emailu ze dne [REDAKCE], o němž uvedla poškozená, že byl posledním důvodem pro zablokování komunikačních kanálů pro obžalovanou soud zjistil, že tohoto dne odeslala obžalovaná poškozené email, z něhož není zjevné, jaká událost této zprávě předcházela a vyvolala potřebu odeslání zprávy s textem „Nenávidím tě, ty svině, chci, aby si chcipla, ty špinavá dávko. Napsala jsem závěť, ze které ty nedostaneš ani kopáčku. Tebe, špinavou dávko, nepustí na hřbitov, kde já ležím. Tebe – špinavé hovado, budou kopanci hnát od mého hrobu. Proklínám tě, proklínám tě, ty špinavá dávko. Dvě stě lidí mi řkalo, abych šla na potrat, a já jsem tobě, couře, dala život. Proklínám tě. Ty nikdy v životě nebudeš mít nic dobrého. Já, tvoje matka“.

25. Z rozsudku Okresního soudu Praha – východ sp. zn. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] vyplývá, že svědek [REDAKCE] byl odsouzen pro přečin nebezpečného pronásledování obžalované (tehdy v postavení poškozené), kterého se dopustil v období od [REDAKCE] do [REDAKCE] neboť jí v uvedeném období obtěžoval nevyžádanými telefonáty a SMS zprávami v počtu několika set. Za toto jednání byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 týdnů s odkladem na zkušební dobu 12 měsíců.
26. Ze zprávy Policie ČR v [REDAKCE], Obvodní oddělení [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] soud zjistil, že toto oddělení šetřilo dne [REDAKCE] oznámení poškozené, že na ní před domem čekala její matka, chtěla se dostat k ní do bytu, což jí nedovolila. Nakonec matka odešla a po nějaké době i odjela. V době příjezdu hlídky se již obžalovaná v okolí domu nenacházela.
27. Před rozhodnutím ve věci přihlédl soud rovněž k dalším provedeným listinným důkazům, zejména k listinám týkajícím se sporu obžalované a poškozené o automobil, včetně listin týkajících se řízení o převod automobilu, jeho pojištění a pokut, e-mailové komunikaci mezi [REDAKCE] a obviněnou, smlouvě o půjčce, úřednímu záznamu policie na čl. 67, notářskému zápisu a dohody o rozdělení společného majetku obžalovaného a svědka [REDAKCE], písemnostem a fotodokumentaci předložené obžalovanou i poškozenou v hlavním líčení v r. [REDAKCE], znaleckém posudku PhDr. Josefa Pavláta vypracovaným ve věci návrhu obžalovaného na úpravu styku s [REDAKCE] (ve věci vedené u Okresního soudu v Berouně pod sp. zn. [REDAKCE]), jakož i k provedeným důkazům ostatním. (Soud nakonec zamítl návrh obhajoby na výslech svědka [REDAKCE] byť jej jedenkrát k hlavnímu líčení předvolal. Svědek se ale omluvil, přičemž ve své omluvě uvedl i to, že se o problémech poškozené s matkou dozvěděl až ze soudních spisů a záznamů, a to rok poté, co k nim došlo, přičemž ničeho konkrétního v tomto smyslu svědkem nebyl. Soud za této situace usoudil, že výslechem tohoto svědka by nebyly získány žádné relevantnější poznatky k věci, resp. že další odročování hlavního líčení by bylo zbytečným prodlužováním trestního řízení, a proto návrh na výslech tohoto svědka zamítl.)
28. Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že je vina obžalované spolehlivě prokázána, byť tato jakoukoliv vinu vehementně popírá.
29. Obžalovanou usvědčuje především samotná poškozená – svědkyně [REDAKCE]. Svědkyně konzistentně popsala jednání obžalované nejen ve svých výpovědích (v přípravném řízení a v řízení před soudem), ale i v trestních oznámeních, jakož i v úředních záznamech policie, vyhotovených k jednotlivým incidentům. (Jedná se o úřední záznamy ze dne [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE].) Výpověď poškozené je podporována obsahem emailů, které jí zasílala obžalovaná. Např. setrvalost nátlaku, urputnost a četnost návštěv je patrná z emailů ze dne [REDAKCE] a [REDAKCE] v nichž obžalovaná sama píše, jak dlouho čeká před domem, že poškozené opakovaně volá, že za ní opět přijde, pokud jí nevyhoví apod.. Výhrůžky směřující k poškození pověsti poškozené, resp. výhrůžky odebráním dcery vyplývají z emailů ze dne [REDAKCE] a [REDAKCE]. Výhrůžky obžalované došly i částečného naplnění tím, že se obžalovaná v květnu [REDAKCE] dostavila na Městský úřad v [REDAKCE] – OSPOD, resp. na Policii ČR v [REDAKCE] kde uvedla, že poškozená dceru zanedbává, nedává jí žádné najist, psychicky i fyzicky ji týrá, a že má i podezření na sexuální zneužívání vnučky. (Šetřením policie, opakovanými kontrolami nezletilý se však nic udávaného obžalovanou nepotvrdilo, a to nejen v celku, ale ani v jednotlivostech. Naopak při šetření vyšlo najevo, že obžalovaná má konflikty v širším okolí, že vzájemně pomlouvá jednotlivé členy rodiny. Nezávisle a opakovaně osoby vytěžené policií uváděly, že obžalovaná je osoba konfliktní, snažící se prosadit svou vůli, a že o poškozené hovoří negativně.)
30. S výpovědí poškozené koresponduje a obžalovanou usvědčuje i výpověď svědka [REDAKCE] bývalého manžela poškozené, který byl jednomu příjezdu a vynucování si vstupu sám přítomen, když hlídal vnučku. Rovněž nelze přehlédnout, že svědkovi se poškozená

svěřovala se svými problémy s obžalovanou, tento měl možnost číst některé z SMS zpráv a emailů odeslaných obžalovanou poškozené a uvedl, že tyto obsahovaly i výhrůžky a zastrašování poškozené.

31. Výpověď poškozené podporují i videozáznamy ze dne [REDAKCE] a [REDAKCE]. Z těchto nahrávek je patrná snaha obžalované mít u sebe vnučku za každou cenu, ovlivňovat poškozenou v jejím chování, jakož i ponižování poškozené a označování jí za osobu psychiatricky nemocnou. (Z nahrávek je jasná i snaha o manipulaci poškozené proti otci vnučky, resp. poškozené tak, aby u ní vzbudila obavu, že neučiní-li to, co obžalovaná požaduje, hrozí, že o dceru přijde, a že jí bude vychovávat otec v Německu. Snaha vyřadit z výchovy vnučky jejího otce je zjevná nejen z nahrávky ze dne [REDAKCE], ale i z emailu ze dne [REDAKCE], „[REDAKCE] můžeš zatím [REDAKCE] nedávat? Je to Tvoje dcerka.“)
32. Věrohodnost výpovědi poškozené je podporována i znaleckými závěry PhDr. Sejkorové Benešové, která mj. konstatovala, že u poškozené není narušena věrohodnost, resp. nebyly indikovány faktory snižující věrohodnost. Znalkyně neshledala u poškozené motiv ke křivému obvinění obžalované, když uvedla, že motivací poškozené k podání trestního oznámení byla pouze snaha zastavit další útoky obžalované. Znalkyně také konstatovala, že poškozená (v důsledku jednání obžalované) utrpěla psychickou újmu projevující se masívními projevy úzkosti, nejistoty a ohrožení, nedostatečnou sebedůvěrou a nedostatečným sebevědomím, což odpovídá vyjádření poškozené, jak se jednání obžalované na jejím psychickém stavu podepsalo.
33. Obžalovanou usvědčují (a tvrzením poškozené svědčí) i znalecké posudky MUDr. Navrátila a Mgr. Hübnerové. Osobnost obžalované popsána těmito znalci jak z psychiatrického tak psychologického hlediska koresponduje s jednáním, jehož se měla vůči poškozené dopustit. Znalec MUDr. Navrátil hovoří o osobnosti s histrionskými, kverulantskými a senzitivními rysy, o osobnosti s afektivitou a labilní emotivitou, o osobnosti s přehnanými projevy emocí, egocentricitou a manipulativním chováním. Znalkyně Mgr. Hübnerová potom popsala osobnost obžalované jako výrazně dominantní, extrovertní, místy až teatrální, která chce mít možnost rozhodovat a disponovat podle svého přesvědčení, přičemž ve vztazích požaduje bezvýhradnou a naprostou příchyllost. Také tato znalkyně charakterizuje osobnost obžalované jako manipulativní (při prosazování svých zájmů), emočně labilní a hysterickou.
34. Z dokazování vyplývá poměrně jednoznačný závěr, že obžalovaná neunesla odchod dcery a vnučky a potřebu dcery o vlastní život. Odmítla se smířit s tím, že její dcera neuznává přísně matriarchální uspořádání rodiny a snažila se zpět získat svůj vliv nad životem dcery a vnučky, a to různými prostředky, včetně slibů a nabídek materiálního zabezpečení, resp. koupí či pronájmu bytu na straně jedné a výhrůžkami, pronásledováním, pomlouváním a udáváním na straně druhé. Takovéto jednání pak u poškozené vyvolalo obavu o život svůj i dcery a o zdravý vývoj dcery a omezovalo jí v běžném způsobu života. Poškozená opakovaně dala obžalované najevo, že si nepřeje, aby jí neohlášeně navštěvovala, kontaktovala a zasahovala do její výchovy a vedení domácnosti, avšak bezúspěšně. Tím obžalovaná přiměla poškozenou měnit svůj způsob života, měnit časy odchodů a příchodů z domova, hřiště, kam s dcerou chodila, měnila místa nákupů, aby eliminovala pravděpodobnost nevyžádaného kontaktu s obžalovanou. Vše pak vyústilo ve fyzické napadení poškozené obžalovanou v dubnu [REDAKCE] a v červnu výhrůžkami únosem vnučky a spácháním sebevraždy.
35. V této souvislosti nutno zdůraznit to, že dokazování vyvrátilo obhajobu obžalované, že celé její jednání bylo motivováno strachem o vnučku. Naopak se ukázalo, že její opakovaná podání na policii, OSPOD či soudy (návrh na vydání předběžného opatření) byly zcela účelové, vedly snahou vynutit si pozornost a „poslušnost“ poškozené, přístup k vnučce a dosažení dominantního postavení v rodině. Ze strany policie, OSPOD i soudu (Obvodní soud pro Prahu 8) bylo provedeno podrobné šetření, přičemž se ani náznakem nepotvrdilo tvrzení obžalované, že je vnučka zanedbávána, týrána či sexuálně zneužívána, resp. že by byl u ní patrný opožděný psychomotorický vývoj. Bylo vyvráceno i tvrzení obžalované, že poškozená je labilní ovlivnitelnou osobou, jež byla zmanipulována svým otcem proti obžalované jako nástroj jeho pomsty. Ze znaleckého posudku

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.

PhDr. Sejkorové Benešové nevyplývalo, že by poškozená byla manipulativní osobou, naopak, podle znalců MUDr. Navrátila a Mgr. Hübnerové (jak je uvedeno již výše) manipulativní rysy byly shledány právě v osobnosti obžalované. Ostatně o věrohodnosti svědka [REDAKCE] svědčí i to, že jeho výpověď plně koresponduje s většinou ostatních provedených důkazů. Věrohodnost tohoto svědka ve vztahu k projednávané trestné činnosti nesnižuje ani skutečnost, že byl za obdobnou trestnou činnost, jíž se dopustil vůči obžalované, odsouzen Okresním soudem Praha – východ. Svědek nastínil okolnosti této věci, resp. naznačil, že se předmětné trestné činnosti dopustil kvůli absolutní (majetkové i citové) závislosti na obžalované.

36. Poté, co věc připadla novému samosoudci, předložila obžalovaná soudu nové důkazy – fotografie, emaily a písemnosti, které mají prokázat, že byla obžalovaná v období, kdy se měla dopustit trestné činnosti, v pozitivním vztahu s poškozenou a se svojí vnučkou. Soud má za to, že ani tyto důkazy nikterak nesnižují věrohodnost poškozené, resp. že do jisté míry s tvrzením poškozené (a i s dalšími důkazy) korespondují. Z výpovědi poškozené, ale i z dalších důkazů (např. ze znaleckých posudků) vyplývá, že poškozená byla ochotna v rozumné míře obnovit vztah s obžalovanou, a to patrně i z toho důvodu, že velmi intenzivně a negativně prožívala rozruch, který obžalovaná kolem ní neustále vyvolávala, vše vnímala jako ostudu před sousedy, rodinou, školou apod.. Pokud za této situace občas připustila setkání obžalované s dcerou, resp. pokud „normálně“ komunikovala emailem s obžalovanou a dalšími rodinnými příslušníky, svědčí to spíše pro určitou vstřícnost poškozené, ale nikoli a priori pro to, že vztahy mezi ní a obžalovanou byly „normální“.
37. Co se týče námitky obhajoby, že soud by měl při hodnocení jednání obžalované brát na zřetel odlišnost kulturního prostřední a sociálního zázemí v zemi, v níž žily obžalovaná s poškozenou, tedy v [REDAKCE] tak k tomu soud poznamenává, že i pokud se přihledne k tomuto, jednání obžalované je neakceptovatelné. Jestliže poškozená jako zákonný zástupce [REDAKCE] chce začít žít svým životem a vymanit se z vlivu obžalované a zvolit si jiný hodnotový žebříček, normy chování a způsob výchovy dětí, je i vlastní rodič povinen takovéto rozhodnutí plně respektovat. Ostatně takový způsob ingerence do života dospělého potomka by jistě nebyl tolerován ani v [REDAKCE] tedy v zemi více matriarchálně založené.
38. Co se týče výpovědi svědka [REDAKCE] která plně nekoresponduje s uvedenými usvědčujícími důkazy, pokud jde o vztah obžalované s poškozenou, podle názoru soudu to lze ale přičíst na vrub tomu, že vztah obžalované ke svědkovi (k synovi), byl poněkud jiný, než vztah k poškozené (dceři), ostatně hovoří o tom i svědek [REDAKCE] Navíc lze konstatovat, že výslech tohoto svědka nevyznívá úplně ve prospěch obžalované, jelikož svědek potvrdil, že obžalovaná v dětství vykazovala dceru z domu (ale nemyslela to vážně), že je obžalovaná cholerická (ale stejně tak poškozená), že měla obžalovaná po celé manželství spory s manželem (svědkem [REDAKCE]), apod.. Výpověď svědka jako celek tak vyznívá jako „opatrná“ či „vyhýbavá“, resp. formulovaná tak, aby neškodila žádné ze stran.
39. Po provedeném dokazování neměl soud žádných pochybností o tom, že se obžalovaná jednání uvedeného v obžalobě, resp. ve výroku tohoto rozsudku dopustila. Při vymezení skutku vycházel soud stejně jako obžaloba z výpovědi poškozené, byť všechny detaily jejího tvrzení podpořeny jinými důkazy nejsou. Jak je již konstatováno výše, lze poškozenou považovat za osobu zcela věrohodnou, u níž nebyla shledána tendence si něco vymýšlet či zveličovat. Proto soud ve výroku četnost a délku jednotlivých útoků obžalované popsal (stejně jako obžaloba) podle tvrzení poškozené.
40. Obžalovaná tedy jednak vyhrožovala jinému (poškozené) způsobením těžké újmy (zabitím) způsobem, že to vzbudilo důvodnou obavu (poškozená se bála, že obžalovaná svoje výhrůžky naplní, ostatně rozhodla se nakonec podat trestní oznámení, a to přesto, že jí vadil rozruch kolem její osoby), jednak jiného (poškozenou) dlouhodobě (minimálně v období uvedeném ve výroku) pronásledovala tím, že vyhledávala jeho osobní blízkost a sledovala jej, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací (SMS zprávami a emaily) kontaktovala a

omezovala jej v jeho obvyklém způsobu života, kdy toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o život a zdraví, resp. o život a zdraví osob jemu blízkých (██████████).

41. Soud neměl žádných pochybností o tom, že šlo o dlouhodobé a soustavné útoky na poškozenou. V tomto případě není rozhodující, zda-li osobních kontaktů, telefonátů, SMS zpráv či emailů byly desítky, stovky či tisíce, ale je nutno brát působení na poškozenou jako souhru všech ataků, tj. vedle již zmíněných forem i všechna podání – udání obžalované na policii, OSPOD a soudy, jimiž se obžalovaná snažila dosáhnout téhož cíle. Tyto formy nátlaku a působení na poškozenou je nutno považovat za neméně nebezpečné. Dlouhodobost je ve stávajícím případě dána bezesporu již obdobím vymezeným ve výroku, tj. obdobím o délce cca 1,5 rok. Z dokazování vyplynulo, že útoky na poškozenou probíhaly po celé toto období, byť samozřejmě byly časové úseky intenzivnější či méně intenzivní. Dokonce mohlo dojít i ke kratším epizodám (v důsledku vstřícnosti poškozené ve snaze o uklidnění vztahů s obžalovanou), v nichž se obžalovaná setkala s vnučkou a „normálně“ komunikovala s poškozenou (jak demonstrovala obžalovaná v doplněném dokazování), což ale v kontextu všech provedených důkazů nemůže nikterak dlouhodobost a soustavnost útoků zpochybnit.
42. Jednání obžalované soud ve shodě s obžalobou kvalifikoval jako souběh přečinů nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b)c)d) tr. zákoníku. Jelikož je obžalovaná za (toto) své jednání plně odpovědná, uznal ji soud vinnou těmito trestnými činy.)
43. Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestných činů, jichž se obžalovaná dopustila, když povaha a závažnost tr. činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.
44. Jako k polehčující okolnosti podle § 41 tr. zákoníku mohl soud přihlédnout k dosavadní bezúhonnosti obžalované. Naopak za okolnost přitěžující podle § 42 tr. zákoníku považuje soud způsob páchaní trestné činnosti, kdy se obžalovaná k působení na poškozenou, resp. k dosažení svého cíle snížila i k podáním (policii, OSPOD), v nichž poškozenou obviňovala tvrzeními, o nichž musela vědět, že se nezakládají na pravdě. Za této situace uložil soud obžalované trest odnětí svobody blízký se polovině trestní sazby uvedené v § 353 odst. 1 tr. zákoníku ve výměře 5 měsíců s tím, že jí výkon tohoto trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v délce 18 měsíců, jelikož má s ohledem na osobu obžalované, jakož i s ohledem k okolnostem případu důvodně za to, že k působení na obžalovanou nebude výkon trestu třeba.
45. Jelikož z dokazování vyplynulo, že obžalovaná nezanechala všech projevů pronásledování poškozené ani v době, kdy je trestně stíhána, resp. že určitým způsobem pronásleduje poškozenou i v současné době, uložil jí soud podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku přiměřené omezení zákazu styku a kontaktování poškozenou proti její vůli.
46. Pokud jde o nárok poškozené na náhradu nemajetkové újmy, s níž se poškozená připojila k trestnímu řízení, přiznal soud poškozené částku ██████████ Kč, a to za duševní útrapy, které poškozená v důsledku jednání obžalované musela podstoupit. Poškozená musela čelit masivnímu psychickému tlaku způsobenému nejen samotným přímým nátlakem a pronásledováním ze strany obžalované, ale i druhotně v důsledku neustálého prověřování ze strany orgánů činných v trestním řízení, resp. OSPOD, k němuž docházelo na základě podnětů obžalované. Psychické útrapy byly navíc násobeny tím, že se poškozená nacházela v nelehké životní situaci, jelikož se sama starala o nezletilou dceru a navíc se připravovala na náročné zkoušky na vysoké škole,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.

kteřou absolvovala. Nutno vzít při stanovení míry duševních útrap na zřetel to, že poškozená (jak vyplynulo z jejího vyjádření i znaleckého posudku) velmi negativně vnímá rozruch kolem její osoby, resp. tento rozruch vzniklý v souvislosti s prošetřováním oznámení obžalované, vnímá jako ostudu před sousedy, rodinou, učitelkami, lékaři apod.. Za této situace má soud za to, že částka ████████ Kč je přiměřeným ekvivalentem protrpěných duševních útrap, a proto poškozené přiznal nárok na náhradu nemajetkové újmy právě v této výši.

47. Se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázal soud poškozenou podle § 229 odst. 2 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních, jelikož by ohledně zbylé části nároku musel provádět další dokazování, které by podstatně protáhlo trestní řízení.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patřno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

Beroun dne 4. března 2020

Mgr. Aleš Grombíš v. r.
samosoudce